

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

6 francs per jaar.
 Een blad afzonderlijk 15 centimen.
 De abonnementen zijn vóóraf betaalbaar.
 Aankondigingen 15 centimen per drukregel.
 Reclamen, vermissen en andere artikels vooraan of midden in het blad : 1 fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 28 JULI.

Van alles wat.

Het volk is een eeuwig kind.
 En zij zijn nu bezig in ons land met dat kind te paaien.
 Onnoozele menschen, als gij nu niet klaar ziet, verdient gij de oogen uitgesteken te worden! Men bedriegt u langs alle kanten; gij laat u bedriegen en als gij u kwaad maakt, is het op de bedriegers niet, maar op degenen die u de waarheid zeggen.
 Het volk was besloten op te staan tegen de nieuwe belastingen.
 Maar wat doet de kindermid als het kleintje wil opspeelen?
 Zij steekt het een speelding in zijn handje, of zij toont het een kindje in den spiegel.
 En 't kind werkt met handen en voeten... en de vlaag is over.
 Kiezers, men is bezig met u zoon te paaien.
 Gij wilt van geen nieuwe lasten weten om scholen te bouwen die gaan ledig staan, om meesters te kweken die geen werk hebben, en bedienden te betalen, die u geen dienst bewijzen, om soldaten te onderhouden die niet anders te verdedigen hebben dan de sabels van 't vaderland tegen het... verroesten.
 Gij vindt dat gij van nul te veel betaalt en de ministers worden gewaar dat gij gaat protesteeren met klank!
 Al spoedig een spelding! Herziening van de grondwet, al de liberalen kiezers, verplichtend liberaal onderwijs, enz.
 En zij leiden u daarmee bij de neus, en de ministers zitten met u te lachen, omdat zij zien dat gij toch zoo gemakkelijk om paaien zijt.
 En dat doen zij dan nog sterker bij zij bezigheid met u te pluisen, met den laatste stuiver uit uwen zak te halen, met u te dwingen jaarlijks nog wat meer ontbeeringen op te leggen....

Wij lezen in den *Journal de Charleroi*, eene liberale gazet:
 « Het ministerie zou willen doen gelooven, dat de belastingen zullen profijt doen aan den handel en de nijverheid.
 « Niets is valscher, want hoe zou men dan het tekort in de schatkist vullen? De opbrengst der lasten is op voorhand verteerd en als wij 't een jaar lang betaald hebben, zullen de putten nog niet gevuld zijn, die door de leeningen en anders gemaakt zijn.
 « Laten wij veronderstellen dat het ministerie van zin is zoo te doen. Toch zal de nijverheid geen profijt trekken uit de belastingen. Want zij zullen nauwelijks gestemd zijn, of bij zwermen vrienden en manvrijers zullen op het ministerie vallen. Er zijn er ten minste twaalf duizend geredd om aan de hel te trekken, zoohaast de penning van den kleinen burger de schatkist zal gevuld hebben.
 « 't Is de laatste maal ook zoo gegaan:
 « In 1879 vroeg M. Graux, twaalf miljoen nieuwe belastingen. Waartoe is dat geld gebruikt? Om in de ministerie, die reeds zoo vol zaten als eiers, nog eene ontelbare hende onnoozide bedienden aan te nemen. In de drie jaren, van 1879 tot 1881 alleen, hebben nuttelooze moutden, jaarlijks deze zeven miljoen van het belastinggeld opgeslokt, en zij zullen dit voortdoen tot op het einde hunner dagen. Sedert 1882 is de toestand vergergd.
 « De eenige verdediging die de ministers tegen hunne vrienden hebben, is van te zeggen: *Er is geen geld.* »

Terwijl de belastingbetaler met moeite het geld voor den ontvanger bijeenraapt, zendt de minister

van oorlog zijne rekeningkens in... van geleverde bloemen.
 De ministers geven bals en te dier gelegenheid zijn de trappen en de zalen bestrooid met kostbare bloemen.
 Het ministerie van oorlog heeft van 1 Januari tot 31 Maart in rekening gebracht voor niet minder dan 2234 fr. bloemen tot versiering van zijne salons en danspartijen.
 Ziehier dit nootje dat bij toeval aan het licht gekomen is:
 4 Januari en 10 d' aan Lejuste, bloemverkoop, voor twee bals fr. 463
 18 Februari en 27 d' aan den bloemverkoop Lecker, voor het leveren van bouquets en bloemen, voor het dansen van eene cotillon 856
 6 en 22 maart aan den bloemverkoop Fimpied voor het versieren der trappen en het bestrooien der trappen tot aan den uitgang 953
 Te zamen fr. 2254

En die 2234 fr. besteedt aan bloemen die voor een avond moeten dienen en dan 's morgens op de drekkr weggebracht worden, moeten betaald worden door de belastingsschuldigen?
 Zou het land niet veel beter zijn met ministers die geene bals geven?
 Overigens al de ministers doen gelijk de minister van oorlog, dat spreekt van zelf.
 Toen Minister Rolin de hofbouwentoonstelling in den Kruidduin te Gent bezocht, werden aan hem en zijne dame bouquets aangeboden, die hij eene bloemverkoop van Ledeburg, den heer D. besteld waren.
 Die bouquets zijn betaald geworden door het gouvernement!!!
 En wat moet het hof van minister Frère niet kosten, die meer dan twee honderd bedienden heeft en op koninklijke voet leeft? Zou hij dat met zijne 21 duizend franken 's jaars kunnen betalen?
 Werkt maar menschen, zij zullen 't wel opkrigen.

M. Designe vindt in de nieuwe schoolswangwet eene gr. de fout; 't is dat zij niet spreekt over de traktementen der schoolcomiteen.
 Een middelje om 7288 liberalen van de fijnste soort tot staatsambtenaars te maken en hunne politieke beooringen te betalen met het zweet der burgers.
 Want het is klaar dat de schoolcomiteen, die zulke belangrijke diensten aan de liberalen moeten bewijzen, daarvoor betaald moeten worden.
 Neemt maar aan vijf honderd fr. voor ieder lid van de schoolcomiteen, dat maakt ongeveer 4 miljoen te voegen bij het tekort en op te brengen door nieuwe lasten.
 Treurig ziet er de Belgische handel uit. De officieele *Monteur* zelf opgesteld in 't ministerie, moet bekennen dat de toestand van jaar tot jaar verslecht.
 De invoer van alle goederen die in België voortgebracht worden, vermeerdert gestadig, en de uitvoer van dezelfde goederen vermindert. Zoo dat het land verarmt door hetgeen het aan den vreemde koopt, en ook door hetgeen het niet verkoopt kan.
 Voor de zes eerste maanden van dit jaar is de invoer 6 1/2 ten honderd vermeerdert tegen verleden jaar, en de uitvoer, 10 ten honderd vermindert.
 Wij zullen binnen kort eenen vergelijkenden staat meedeelen van den koophandel van België, sedert de laatste zes jaren. In afwachting geven wij heden de bijzonderste punten, die voor de eerste

ontrek ontrust, heeft een nieuw slachtoffer gevonden in den vader mijner bruid, die onder hunne slagen gevallen is. » Onder deze woorden poreden trauen op zijne bleke wangen. « De heilige plicht rust op mij om den moordenaar op te sporen en der gerechtigheid over te leveren; Villedieu is tot dat einde met vele makkers op weg gegaan, en ik zal mij eerst eenigzins van de ontroering trachten te herstellen, die deze tijding mij veroorzaakt heeft. Ik vrees, dat de ramp in hare heele uitgestrektheid nog onbekend is; want gij weet dat deze moord naars tot dusverre steeds meer dan eene misdaad te gelijk bedreef. Op twee, drie plaatsen tevens treffen hunne slagen, ten einde hun *alibi* te kunnen bewijzen. God geve, dat wij morgen geene verdere gruwelen vernemen! Het gezelschap verspreide zich als ware er een onweeder over losgebroken, en welhaast was het hotel van Salembier geheel verlaten.

En uur daarna, in 't middernachtsuur, reed een man, in een wijden mantel gewikkeld en met den hoed in de oogen stapsvoet de poort uit, en den weg op, die naar Oostende leidt. De onbekende passeerde het gebucht Schipdaele, sloeg rechts den straatweg in, gaf toen zijn paard de sporen, en was in weinige oogenblikken halverwege Blankenberghe. Daar verliet hij den straatweg, sprong over een gracht, en hield bij een boschje stil, waar hij van het paard steeg, een zilveren fluitje uit de borst haalde, en een lang maar gedempt signaal deed hooren. Men hoorde toen de galop van een tweede ruiter, een wachtwoord werd gewisseld en het volgende gesprek ving aan tusschen de twee onbekenden:
 — Is uw tocht gelukt?
 — Ja, kapitein, hoewel de arme Jacques in den aanval omgekomen is. De oude koopman heeft een ongedachten wederstand geboden en zijn

zes maanden den achteruitgang van het land aantoonen: wij ontleenen deze cijfers aan den *Monteur*.

Invoer. — Vermeerdering tegen verleden jaar.

Slachtvee	fr. 2,217,800
Paarden	1,678,000
Kolen	5,229,000
Granen en zaden	9,622,000
Aardappelen	2,910,000

Uitvoer. — Vermindering tegen verleden jaar.

Slachtvee	fr. 674,000
Houtwaren	5,774,000
Tarwe en rogge	50,358,000
Gerst enz.	5,910,000
Haver enz.	6,510,000
Vleesch, gezouten enz.	5,205,000
Eieren	2,568,000
Vlasgarans	6,498,000
Mekanieken	6,278,000
Olieën	2,578,000
Suiker	2,250,000
Lakenstoffen	7,798,000
Lijnwaden	5,076,000

Zoodat het land in de zes eerste maanden van dit jaar 19 miljoen meer gekocht en 77 miljoen minder verkocht heeft dan in de zes eerste maanden van verleden jaar.
 En verleden jaar was reeds slechter dan het jaar te voren, en zoo voort.

De liberale *Chronique* maakt eene zeer juiste bemerking over den catechismus die in de gezinscholen geleerd wordt.
 « Het is tijd dat de 700 duizend fr. gespaard worden, die jaarlijks door het gouvernement betaald worden aan de officieele onderwijzers, voor het aanbrengen van den catechismus.
 « In de meeste steden, te Brussel, Luik, Antwerpen, Namen, Bergen, Doornyk enz. wordt de catechismus niet gegeven, zoodat de meeste betaald worden voor een werk dat zij niet doen. In honderde gemeenten hebben de schoolmeesters geene leerlingen en daar wordt zeker de catechismus niet geleerd.
 « Te St. Gillis heeft het gouvernement toegeladen de godsdienstles af te schaffen en er is met een kind daarom uit de school gelieven. Die maatregel zou aan gansch het land moeten uitgebreid worden, het ware *idem* drie kwart miljoen gespaard. »

De *Chronique* heeft gelijk: het past overigens niet met de vrijheid van geweten, de catechismus waaraan zij niet gelooven, door de meesters te doen onderwijzen.
 Onze genzen vinden de wet van den liberalen schoolswang nog niet genoeg vijandig tegen de heil van het land, tegen de katholieken gericht.
 Volgens hun moet de wet het middel geven om de miljoenen fr., die de katholieken voor hunne scholen uitgegeven hebben en nog uitgeven nutteloos te maken. Dat zijn behaartige en spaarzame venten!
 Zij schrijven in hun gezinsblad dat al de leerlingen der vrije scholen op 12jarige onderdom en examen voor liberale meesters zouden moeten afleggen: de kinders die niet gelukken, zonden voor twee jaar in de liberale school moeten gesteken worden.
 Waarom niet in 't gevang? O gij vrijheids-hatende liberalen die gij zijt! Voor uwen boutiek zoudt gij zoo verre gaan dat gij de kinders aan hunne ouders zoudt ontrukken en al de officieele scholen in kindergevanghuizen veranderen!

De dagbladen vertellen ons waartoe de ledigstaande scholen dienen.
 knecht loste, eer wij hem meester waren, het pistoolschot, dat onzen kameraad in de borst trof.
 — De ongelukkige! het spijt mij voor hem; maar wat hebt gij met zijn lyk gedaan?
 — Volgens gebruik hebben wij zijne gelaats-trekken misvormd, en zijn lichaam met dat van den knecht met steenen bezwaard, in het kanaal doen zinken. Het lyk van den schepen hebben wij volgens onze ordens, in galop medegevoerd en in de ruime bij het naburige dorp gebracht, waar Joseph het bewaakt. Daarna hebben wij ons naar alle zijden verspreid, en ik kom u rekenschap brengen.
 — Wel! zeer wel! En de buit?
 — Hier is hij, kapitein! En de moordenaar, wiens handen noch voetsporen van onschuldige bloed, gaf zijnen aanvoerder eene portefeuille en twee welgevulde beursen. Zij stegen toen beiden weer te paard, keerden tot den grooten weg terug en waren spoedig weer dicht bij Blankenberghe. Daar wachtte een derde ruiter.
 — Gij weet, kapitein, zegde hij, dat ik niet gewoon ben, veel vragen te doen; waartoe de dubbele aanval van dezen nacht dienen moet? Dit geval van Gent brengt ons weinig voordeel aan, en kan door de maatschappelijke betrekking van onzen dooden vriend leelijke gevolgen voor ons hebben.
 De kapitein begon te lachen: — Mijn beste vriend! antwoordde hij, u vernuft is dezen avond zeker door den nevel verduisterd. Ik ga immers huwen, moet ik dan niet zoo spoedig mogelijk de erfenis bezitten, en te gelijk alle verdediging afweeren? Mij dunkt, dat zulke redenen voldoende zijn.
 — Zekerlijk, kapitein!
 — Ha, ha! En nu weet ge nog niets. Hoort, dorst naar waak drijft mij tot dit alles. Dit ver-

Het *Handelsblad* van Antwerpen, meldt dat in de omstoken van Wezel, een ketel pondwerelde die met den grootsten reyer door de gedarmen opgezocht werd. Lang ontsnapte hij en geen wonder! daags verschildde hij zich in de ledige gemeenteschool en kwam daar 's nachts uit om te stelen. Het bouwen dier school heeft over twee jaar zestig duizend fr. gekost.
 Over zeventig jaar hadden goedhartige personen een groot gebouw aan de Zusters te Kortrijk geschenken om er school te houden. Minister Rolin, de kwade ziel van het ministerie, sloeg het gebouw aan de zusters en de kinderen door gedarmen uitdrijven. De *Journal de Charleroi* meldt nu, dat het gebouw sedert drie jaar ledig staat, de ruiten zijn alle g'broken, het regent langs alle kanten door het dak. Eene hende kwaaddoemers, die er zich in verborgen hielt, is er aangehouden.
 Te Ghelwe zijn de kloosterschool en de kapel die insgelyks aangeslagen werden, verhuimd... voor koolmagazijn.
 Lezer zyn, zeggen zij, dan dat is onderwerp gegeven wordt aan katholieken.
 Zondelinge vrienden van het onderwijs!

Heeft M. Malou de lasten met een halve cent opgeslagen?
 Neen.
 M. Gray heeft reeds met 12 miljoen 's jaars verhoogden vraag om weder 25 miljoen.
 M. Malou, zoudt geld geleend te hebben, het in 7 jan '84 te betalen oververschot.
 M. G. Wax, in 4 jaren bestuur, na 570 miljoen geleend geld opgegeven te hebben last 53 miljoen schuld.
 Kiezers, dat maakt 157 miljoen per jaar verschot. Zijn de eenen u zoo veel meer waard dan de andere? Gij moet het weten, 't zijt zij die betaalt!

De Kamer.
 In de zitting van eergisteren donsdag heeft de kamer gestemd over de nieuwe belastingen. Het wetsontwerp is aangenomen door 50 stemmen tegen 47.

Te Brussel.
 De bewaarende Vereeniging van Brussel heeft maandag eene algemeene Vergadering gehouden onder het voorzitterschap van den heer Beaumont, gewezen minister van openbare werken. Zij heeft besloten, ingezien het weinig belang van eenen strijd voor eenen kandidaat, zich te onthouden bij de Sonderkiezing van 30 Juli.
 De belastingkweste werd vervolgens besproken door verscheidene sprekers, onder andere door de heeren Beaumont, Cosmans en Nothomb.
 De vergadering was zeer talrijk en heeft vooral de krachtige toelvoering toegepicht van den heer *Guillaume*, broeder van den minister van binnenlandsche zaken, tegen het bestuur van het tegenwoordig ministerie. Ziehier de slotrede van die toelvoering:
 God schep de wereld in zes dagen. In evenveel tijperken veroorzaakte het liberaal ministerie de verdeling en den ondergang van het land.
 Den eersten dag zette het de gouverneurs en arrondissement commissarissen aan de deur. (Toepassing.)
 Den tweeden dag maakte het met de meerderheid van eene stem die van heer Boyaval, zelvegekozen met eene stem meerderheid eene wet die een aanslag is op het geweten van het land. (Toepassing.)
 Den derden dag schafte het een groot getal katholieke kiezers af.
 Den vierden dag maakte het een groot getal

wondert u? Wat ik er bijvoeg, zal u nog meer verwonderen.
 In eene arme visschershut te Blankenberghe leeft een meisje, dat ik boven alle beschrijving benom. Om haar te bezitten, gel ik ruzie, eer, rijkdom en alles. Ik heb haar geboden, ik heb mij voor hare voeten geworpen, om een teederen blik, een lievelief woord te ontvangen, en ik heb niets gevonden dan verachting!
 De bandet klappertande van woede.
 — Kende zij dan uw bedrijf?
 — Neen, ween! Ik gaf mij uit voor den zoon eens rijken koopmans. Maar dat is het niet, een ellendige visscher is mijn gelukkig medelinger. Zij verwerpt mij, die noot eene wegering dubbde, voor hem, die ter nauwernood bestaan kan. Morgen huwt hij haar, en raadt gij mijn oogmerk niet?
 — Zonder twijfel, gij zult den bruidegom doen verdwijnen; maar waartoe zoudt u onslag? De onhandigste onzer kon hem naar de andere wereld zenden.
 — Gehoelt gij, dat zoo iets mij voldoen zou? Neen, zij heeft mij vernemat en mijne liefde is haat geworden. Ik heb hem een lot toegedacht, dat de kwellingen weerd is, die het meisje mij heeft doen ondervinden.
 Onder dit gesprek waren zij aan een verlaten kasteel gekomen, ongeveer honderd schreden buiten Blankenberghe. De kapitein gaf zijnen luitenant in silte eengje bevelen, en terwijl deze naar den zee kant galopde, trad hij in den vervallen hof van dit oude verblijf der woelde.
 Hij ging door de donkere gangen naar de groote zaal, waar op zijn zacht geluit twee flauwe lanterns schitterden, en hem twee man zijner bedienden, die het lyk van den schepen bewaakten, dat hierheen gevoerd was, om redenen, die eergaang aan 't licht zullen komen.

valsche liberale kiezers, waaronder niet weinig vreemde liden.
 Den vijftien dag, om aangenaam te zijn aan de *citoyens* Jansen en konsoorten, schafte het een groot getal katumkanten en onderpastoors af.
 Den zevenden dag wilde het 22 en 1/2 miljoen belastingen aan het land opleggen.
 Den zevenden dag zal het niet rusten, maar *verdraken* *toepassing* onder de verachting en *toepassing* van allen! (Toepassing.)

Betooging.
 Men had aangekondigd dat gisteren een groot getal herbergiers en lijkhandelars van Antwerpen zich naar Brussel zouden begeven, om naar het Palais der Natio te gaan, ten einde er te protesteeren tegen de belasting op sterke dranken.
 Ten eene heeft die protesten van Antwerpen ongeveer 170 handlieters aangebracht, die ontvanger werden door den heer M. Sess. Na gedurende een half uur op de Natioplaats te hebben staan praten, hebben zij zich in stoet, doch verdoorn, naar de Kamer begeven.
 De betoekers deden zich aankondigen aan de volksverteenwoordigers van Antwerpen, die gekomen zijn om hinnen gissen te maaken, welke overzege op zeer belangrijke wijze werden ingedrukt.
 Na eene onderhandeling, welke niet zeer aangenaam was voor den heer de Wael, zijn de betoekers heengegaan met het spijt dat zij geene verandering hebben kunnen bekomen aan de stemming van den burgemeester van Antwerpen die, ten allen prijze, het ministerie de gevraagde belastingen wil toestaan.

Het *Journal de Bruxelles* doet opmerken, aan wat het draadje het bestaan van het ministerie gebonden heeft. Een valhingske van M. Rogier, eengje misdaad te verkoopen door den notaris Van Dam, eenaanval van 't postje bij M. Janssens en het het kwam... zee moeilijk opgetimmerd door vervolgelingen, wilkoontigheden, vijf kienknewitten en een d'zijn partij wettten gung in d'ingen vallen, toen het stappeloet van wege M. Frère... het kolmet kwam reddden. Wat politiek! Komman lieuten, richt eens *verdraken*, *verdraken* en *verdraken* zoeken kamer in, en dat in de Kamer zelve. In dat geval zult gij de kreupelen en lammen altijd tot uwen dienst hebben.

Stads- & provincie nieuws.
Gemeente-raad.
 In zijne zitting van verleden dinsdag had de gemeenteraad te berandaalagen over verscheidene aanvragen en subsidien gedaan door zekere societeten onder staad.
 De raad heeft eene som van 500 fr. gestemd voor de inrichting van een festival, alsook eene som van 25 fr. voor het inrichten van een carroussel tijdens de kermissen van dit jaar.

Honden-taks.
 In den loop d'eer week hebben talrijke personen zich naar het stadhuis begeven om de terug-gaal te vragen der taks op de honden die zij gedurende die jaren ten onrechte betaald hebben, en der onkosten die het gemeente bestuur hun veroorzaakt heeft.
 Aan den eeren heeft men zijn geld terug gegeven, anderen anderen heeft men geantwoord dat men de toekomstige week zou betalen; aan nog anderen heeft men alle toezegging geweigerd.
 Waartoe dat verschil van handwijze? Zou het gemeente raad ons dat niet willen zeggen? De uitbetaling is zeer noodzakelijk want zoo iets is nooit in geene stad of dorp van het land gebeurd.

— Hebt gij het spoor onkenbaar gemaakt? vroeg de kapitein.
 — Ja, Joseph heeft een twintig schreden voor mij, de hoeders van zijn peerd verdraald, zoodat het schippen zal, alsof een ruiter naar Oostende ging, en een ander hierheen kwam.
 — 't Is goed. Het met uw op 't eene verder te doen is. Ik zal ongeveer eene uur weglidven. In dien tijd moet een ruiter naar de duinen rijden, en daar doen wat hij wil, zoo hij slechts zorgt, dat het niet merkbaar is, dat hij de plaats verlaten heeft. De ander moet de schepen en kuit delven, en het lyk behoudig met aards bedekken.
 Onder deze woorden had de aanvoerder zijnen mantel afgeworpen, en droeg nu het kostuum van eene smekelaar. Een doek was hem om het hoofd gebonden en van bloed doortrokken, zijne kleederen waren op sommige plaatsen verscheurd, en eene pistool in den gordel voltoonde de vermomming, die hem het aanzien gaf, als was hij zoo even ontsnapt uit eene bloedige schermutseling met de kustwachten. Na op het welslagen der onderneming gedronken te hebben, verliet hij de ruinen, in de richting van de kust.

Rechtsal van Blankenberghe. ongeveer een half uur verre, ligt eene eenzame hut, nu bijna geheel vervalven, maar toen van de wildstand en orde des eigenaars getunde. Er waren juist eengje verdraagen aangebracht, om er de nieuwe meesters te ontvangen, die er eergaang bezit van nemen zouden.
 De zon van den volgenden morgen zon den schoonesten dag des levens van den hultwoner verlichten, want die was bestemd voor zijn huwelik met Charlotte Van Eeke, het schoonste meisje in 't rond. De jonge visscher, aan den haard gezeten, liet zijne verhelde gedachten zwerfen over

DE ZWARTE BENDE

Muziek, schitterend waslicht, dansgeruisch en rijke costumen verkondigden een glansrijk feest, dat in de zalen van den graaf van Salembier gegeven werd.
 Onder dezen titel kende men in 1798 te Brugge eender vernuftigste, rijkste en elegantste burgers, die, naar men zegde, een onmetelijk fortuin geërd had van eenen bloedverwant in de Indien.
 Het feest was zijne verloving met Margaretha Ravenscot, eengje dochter van den baron Van Ravenscot.
 Toen het elf uren sloeg en het bal ten toppunt van leevandigheid raakte, trad de kapitein Villedieu in vollen uniform de zaal binnen, en begaf zich, tot verwondering der gasten, met groote overhaasting naar den graaf. Hij fluisterde deze eengje woorden toe, en vertrok toen weder met denzelfden spoed, maar Salembier keerde zich tot de groepen, die de hoofden bijeen staken en zegde:
 « Mijne vrienden! Ik kan nauwelijks woorden vinden, om u het treurige voorval te melden, dat mij daar bericht werd, want hier zijn vele betrekkingen bijeen van den geralfene! »
 Aller gelaat teekende ontroering, en een gemompel van ontzetting doorliep de vergadering.
 « Ja, mijne heeren, waartoe langer gezegen, de Zwarte Bende, die sedert eengje jaren dezen